

سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان
مدیریت هماهنگی قرویج کشاورزی

کمبول نیتروژن (اژت) در گندم

اداره‌ی رسانه‌های آموزشی، ترویجی

۱۳۹۶

مقدار کود اوره $\times \frac{1}{5} =$ مقدار کود نیترات آمونیوم
بر اساس آزمون خاک و تعیین مقدار کربن آلی، مقدار کود
اوره‌ی مورد نیاز نیاز جهت تولید ۷ تن یا بیشتر گندم در هکتار،
طبق جدول زیر می‌باشد.

نیتروژن (اژت)	
اوره (کیلوگرم در هکتار)	کربن آلی (درصد)
۴۰۰	۰/۵
۳۵۰	۰/۵-۱
۲۵۰	۱-۱/۵
۲۰۰	۱/۵
بیش تر از ۱۵۰	

زمان و نحوه مصرف کودهای نیتروژنی:

تنظیم و تطبیق برنامه‌ی کود پاشی نیتروژن (سرک دهی) بر اساس مراحل رشد گندم، اهمیت علمی و عملی زیادی دارد. جذب نیتروژن از مرحله‌ی نشایی آغاز شده و در مرحله گل‌دهی به حد اکثر می‌رسد. پنج مرحله اساسی در رشد گندم شامل:

- در زمان جوانه زنی دانه‌ی گندم (بین نوبت اول و دوم ابیاری پس از کشت) ۲ - پنجه‌زنی تکمیلی ۳ - ساقه دهی،
- خوش‌دهی ۵ - پرشدن دانه می‌باشند که تأمین نیتروژن مورد نیاز در این مراحل از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. پس میزان کود ازته بر اساس جدول بالا تعیین و در این پنج مرحله به صورت سرک داده خواهد شد.

متن فنی: دکتر علیرضا مرجوی
عضو هیئت علمی پخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

۲- کود سولفات آمونیوم (حاوی ۲۱ درصد نیتروژن و ۲۴ درصد سولفات) نیز یکی دیگر از کودهای حاوی نیتروژن می‌باشد که در خاک‌های آهکی کود مناسبی است، لکن به علت گرانی نسبی واحد ازت موجود در آن در مقایسه با کود اوره تأکید بر مصرف آن نمی‌باشد.

سولفات آمونیوم

۳- کود نیترات آمونیوم (حاوی ۳۴ درصد نیتروژن) به عنوان یکی دیگر از منابع کودی نیتروژنی در مناطق سرد و به ویژه در دیم‌زارها و نیز در شرایط شوری کم تا متوسط (شوری آب، ۴ تا ۶ دسی زیمنس بر متر) به عنوان کود پایه و سرک به جای اوره توصیه می‌گردد.

نیترات آمونیوم

رابطه‌ی تبدیل مقدار کود اوره به دیگر کودهای

نیتروژنی به صورت زیر می‌باشد:

$$\text{مقدار کود اوره } \times \frac{2}{3} = \text{مقدار کود سولفات آمونیوم}$$

تمکیل توصیه‌ی کودی مؤثر واقع شود. تجزیه‌ی گیاه پس از توصیه و مصرف کود می‌تواند نشان دهد که تا چه حد مصرف کود مؤثر واقع شده است. حد بهینه‌ی مصرف نیتروژن در گیاه گندم در جدول زیر آمده است:

حد بهینه نیتروژن در گیاه گندم

در کل اندام هوایی	
مرحله رشد (درصد)	پنجه زنی
۵ تا ۴	ساقه دهی
۴ تا ۳/۵	ظهور ساقه برگ پرچم
۴ تا ۳	ظهور کامل برگ پرچم
۳ تا ۲/۵	

کودهای شیمیایی حاوی نیتروژن و توصیه آن‌ها:

۱- معمول‌ترین کود نیتروژنی موجود برای کشت گندم، کود اوره حاوی ۴۶ درصد نیتروژن خالص می‌باشد. به دلیل پویایی کود اوره، مصرف یکباره آن قبل از کشت در هیچ شرایطی توصیه نمی‌شود، ولی مصرف چندباره آن به صورت پایه و سرک مورد تأکید است.

۵

۷

۶

گندم به علت ارزش غذایی بالا غذای اصلی مردم است و در جهان و ایران بیشترین سطح زیر کشت را دارد و در بین محصولات زراعی نیز از اهمیت خاصی برخوردار است. برای دستیابی به حداکثر عملکرد کمی و کیفی در این محصول راهبردی تغذیه‌ی به موقع و مناسب و متعادل بسیار حائز اهمیت است. علاوه بر کربن، هیدروژن، اکسیژن، گروهی دیگر از عناصر شیمیایی تحت عنوان عناصر پرنیاز (ماکروالمنت) شامل: نیتروژن (ازت)، فسفر، پتاسیم، کلسیم، میزیم و گوگرد و عناصر کم‌نیاز (میکروالمنت) یا ریزمذکورها مانند: آهن، روی، مس، منگنز، بور، مولیبدن و کلر نیز مورد نیاز گیاه می‌باشند. کمبود بیشتر عناصر غذایی، علائم ظاهری اختصاصی در غلات را موجب می‌گردند. که در این بروشور صرفأ در رابطه با عنصر ضروری پرنیاز نیتروژن (ازت) پرداخته شده است.

اهمیت عنصر نیتروژن در تولید محصول گندم:
ازت گلوگاه رشد گیاه بوده و برای رشد و تولید بسیار ضروری می‌باشد. کمبود این عنصر بیش از سایر عناصر عملکرد را کاهش می‌دهد.

جذب عمده ازت به صورت یون نیترات (NO_3^-) و گاهی به صورت یون آمونیوم (NH_4^+) صورت می‌گیرد. عمده این نیتراتی که گیاه جذب می‌کند درنهایت در ساختمان پروتئین مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین ازت در ساختمان اسیدهای نوکلئیک نیز دخالت دارد. ازت در ساخت کلروفیل گیاه نقش اساسی ایفا می‌کند. مصرف ازت تولید پلی‌آمین‌ها را افزایش می‌دهد که پلی‌آمین‌ها موجب تقسیم سلولی، جنین زایی، گل‌دهی و دیگر اعمال حیاتی می‌شوند. کمبود ازت عمومی ترین و وسیع ترین کمبود عناصر غذایی در غلات دانه‌ریز است.

علائم کمبود نیتروژن و راههای شناخت آن:

گیاهان مبتلا به کمبود نیتروژن به دلیل تجزیه کلروفیل خود رنگ پریده و زرد هستند. علائم اختصاصی کمبود نیتروژن ابتدا در مسن ترین برگ‌ها ظاهر می‌شود، در حالی که برگ‌های جوان نسبتاً سبز باقی می‌مانند. برگ‌های مسن تر نسبت به برگ‌های جوان تر کم رنگ تر شده و در این حالت کلروز (زرد شدن برگ) ایجاد می‌گردد، که این کلروز تدریجاً در قاعده‌ی برگ به رنگ سبز روشن تبدیل خواهد شد. همچنان که کلروز به دیگر برگ‌ها منتقل می‌شود، مسن ترین برگ‌های گندم به طور کامل (زرد) شده و رنگ آن‌ها تقریباً از زرد به سفید، تبدیل می‌گردد. در کمبود ازت نکروزه شدن (مرگ بافت‌های برگ‌های گندم) به وجود نمی‌آید. در مزرعه، علائم تقریباً همیشه به صورت قطعاتی به رنگ سبز روشن یا زرد ظاهر می‌گردد، که در ادامه رشد گیاه کاهش یافته و ساقه‌ها نازک می‌شوند. همچنین گیاهانی که فقد ازت کافی هستند قبل از رشد رویشی کامل به مرحله‌ی باز شدن کامل گل و رسیدگی دانه می‌رسند. دلیل این که اولین نشانه‌های کمبود ازت در برگ‌های مسن اتفاق می‌افتد به دلیل محرک بودن این عنصر و انتقال آن به برگ‌های جوان تر می‌باشد.

کمبود ازت در گندم

روش‌های تشخیص کمبود ازت در گیاه گندم:

آگاهی از احتمال بروز کمبود عنصر غذایی ازت برای گندم از راه‌های مختلفی امکان پذیر است. دو روش تجزیه‌ی خاک و تجزیه‌ی برگ (گیاه) برای به دست آوردن مقادیر صحیح و مناسب می‌باشد متنظر قرار گیرند. بروز علائم کمبود ازت در گندم نیز یکی دیگر از این روش‌ها می‌باشد، که در بالا به آن اشاره شد که با شناخت این علائم می‌توان به رفع این کمبود و در نتیجه فراهم نمودن شرایط رشد مطلوب گندم همت گمارد.

۱- آزمون خاک:

با آزمون خاک قبل از کشت میزان عناصر غذایی مورد نیاز گیاه از طریق نمونه‌برداری صحیح و اندازه‌گیری خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و به ویژه غلظت کربن آلی خاک مشخص خواهد شد. برنامه‌ی آزمون خاک شامل مراحل مراحل زیر می‌باشد:

الف- نمونه‌برداری صحیح از خاک .

ب - تجزیه‌ی صحیح خاک در آزمایشگاه تجزیه .

ج- تفسیر نتایج آزمایشگاهی و انجام توصیه‌ی کودی که توسط کارشناسان متخصص تغذیه‌ی گیاهی صورت می‌گیرد.

۲- تجزیه گیاه

تجزیه‌ی گیاه یکی دیگر از راه‌های آگاهی از کمبود و سپس تصمیم‌گیری برای توصیه‌ی مصرف کود ازته محسوب می‌شود. اگر کمبود ازت در ابتدای رشد تشخیص داده شود امکان اصلاح وجود داشته و کاهش عملکرد محصول به حداقل ممکن خواهد رسید. تجزیه‌ی گیاه تنها کمبود و یا بیش بود عناصر غذایی را نشان می‌دهد.

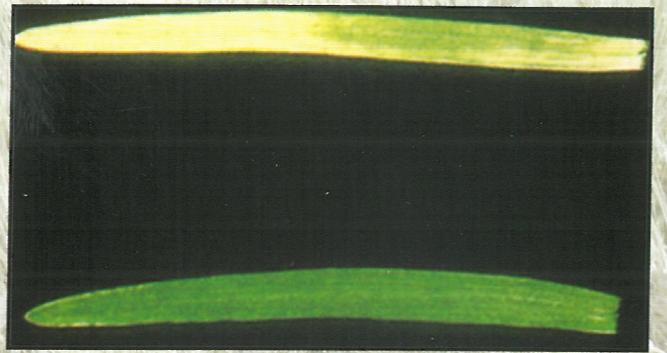
تجزیه‌ی گیاه نمی‌تواند جایگزین آزمون خاک شود ولی هنگامی که در کنار آزمون خاک انجام گیرد می‌تواند در جهت

کمبود ازت کرت وسط در مقایسه با کرت‌های اطراف بدون کمبود ازت

کمبود ازت گلدان سمت راست در مقایسه با گلدان بدون کمبود در سمت چپ توجه شود در کمبود ازت برگ‌های مسن تر تحت تأثیر قرار می‌گیرند

کمبود ازت در برگ گندم بالایی در مقایسه با برگ بدون کمبود پائینی